

PODHORSKÝ HLÁSNIK

Mesačník obce Podhorie roč. 12 číslo 4 máj 2015

SLOVO STAROSTU

Vážení spoluobčania,

hneď v úvode prajem všetkým mamičkám a starým mamám všetko najlepšie, veľa pevného zdravia, lásky a porozumenia ku Dňu matiek a zároveň srdečne pozývam na slávnostné stretnutie a spoločné posedenie do kultúrneho domu dňa 24. mája 2015 o 15.00 hodine.

Chcem poďakovať podhorskej mládeži, že zachovali tradíciu a postavili obecný máj a tiež všetkým občanom, že sa snažia v tomto najkrajšom mesiaci v roku upratovať a skrášľovať svoje okolie, aby aj naša obec bola pekná. Obec sa buduje a rozrastá. Aj keď máme zamestnaných pracovníkov na údržbu, nestačia s kosením všetkých priestorov. Preto by som bol rád, keby si každý z občanov, ktorí majú pred rodinným domom trávnatý porast, aby si ho pokosili.

Ďakujem aj za kultúrne podujatie Odkaz Karolíny Brüstleovej, cez ktoré sa naša obec zviditeľnila v pozitívnom svetle.

Z Ministerstva školstva nám na základe podanej žiadosti boli pridelené finančné prostriedky na výstavbu novej materskej škôlky v hodnote 132 tisíc eur. V tomto období prebieha príprava projektovej dokumentácie. Nová škôlka sa bude stavať v školskej záhrade. Dúfam, že to zvládneme čo v najkratšom čase.

Prajem všetkým občanom veľa zdravia, spokojnosti a pohody.

DEŇ MATIEK

Slávnostné posedenie z príležitosti Dňa matiek bude v kultúrnom dome v Podhorí v nedeľu 24. mája 2015 o 15.00 hodine. Vystúpia deti z materskej školy a zo Základnej školy v Lietave a súbor Ďurčanská päťka z Ďurčinej. Na záver bude malé občerstvenie. Všetky mamičky a staré mamičky srdečne pozývame.

KRONIKA

Narodili sa: Patrícia Chobotová
Patrik Sláma
Jakub Svitana

Rodičom srdečne blahoželáme.

Zomrel Milan Chodelka vo veku 59 rokov.

OZNAM

Obecný úrad Podhorie vyzýva občanov, aby si zaplatili miestne dane a poplatky. Dane, poplatky za psa, TKO, cintorínsky poplatok a poplatok za vodu môžu zaplatiť do pokladne obce alebo po prevzatí platobných výmerov poštovou poukážkou alebo na účet obce.

DIVADELNÉ PREDSTAVENIE

Študenti GSF zo Žiliny všetkých srdečne pozývajú na divadelné predstavenie – komédiu N.V.Gogoľa **Revízor**, ktorou sa predstavia v kultúrnom dome v Podhorí v nedeľu 31. mája 2015 o 15.30 hodine. Vstupné je dobrovoľné.

DHZ PODHORIE

Členovia Dobrovoľného hasičského zboru sa zúčastnili na oblastnej hasičskej súťaži v Kunerade, ktorá sa konala pri príležitosti sviatku svätého Floriána, patróna hasičov. Do súťaže sa zapojili aj mladí členovia DHZ.

Podhorským hasičom sa podarilo získať dotáciu z Dobrovoľnej požiarnej ochrany Slovenskej republiky vo výške 2000 eur. Prostriedky budú použité na nákup zásahových uniforiem, motorovej píly, náradia a ostatného zásahového materiálu.

PLOT ALEBO MOST?

V malej dedinke bývali dvaja bratia. Bývali vedľa seba, gazdovali, pomáhali si už štyri desiatky rokov. Raz sa stalo, že sa pohádali. Potom nasledovalo niekoľko týždňov ticha. A z bratov sa stali nepriatelia.

Raz ráno niekto zaklopal na dvere Jána, jedného z bratov. Ján otvoril a tam stál muž s tesárskym náradím.

- Hľadám prácu, povedal. Nemáš niečo, s čím by som ti mohol pomôcť?

- Áno, povedal starší brat. Mám pre teba prácu. Pozri na ten potok pri tamtej farme. To je farma môjho suseda, vlastne je to môj brat. Ešte pred týždňom na tom mieste bola lúka, ale on potom vzal bager a teraz ..., teraz je tu tento potok. Možno to urobil, aby ma naštvál, ale ja mu ukážem. Vidiš tú hromadu dreva pri stodole? Chcem, aby si mi postavil vysoký plot, aby som sa už nikdy nemusel pozerat' na jeho pozemok a do jeho tváre.

Tesár povedal:

- Myslím, že tomu rozumiem. Ukáž mi, kde máš klinec a ja to urobím tak, aby si bol spokojný.

Ján pomohol tesárovi pripraviť materiál a potom na celý deň odišiel do mesta. Tesár celý deň tvrdo pracoval, rozmeriaval, rezal a zatĺkal klinec.

Keď sa farmár pri západe slnka vrátil, tesár práve svoju prácu dokončil. K svojmu veľkému údivu tam nestál žiadny plot, ale most. Most, ktorý spájal oba brehy potoka. Bol naozaj dobre postavený. A sused, farmárov mladší brat, prechádzal cez most s natihnutou rukou.

- Si naozaj priateľ, že si nechal postaviť tento most po tom všetkom, čo som ti povedal a urobil.

Obaja bratia si podali ruky. Keď sa obrátili, tesár zbieral svoje náradie do brašne.

- Počkaj, zostaň ešte niekoľko dní. Mám pre teba ešte inú prácu, povedal Ján.

- Rád by som zostal, odpovedal tesár, ale musím postaviť ešte veľa takých mostov.

Aj my máme často nedorozumenia s našimi blízkymi. Stavíme pre nich ploty alebo mosty?

NEZOSTALI TICHU

Dňa 24. IV. 2015 sa uskutočnilo slávnostné vyhodnotenie literárnej súťaže **Odkaz Karolíny Brüstleovej**. Túto súťaž organizuje obec Podhorie v spolupráci s Krajským kultúrnym strediskom a Farským úradom v Lietave už šesť rokov ako spomienku na prvú učiteľku, ktorá v obci pôsobila 30 rokov.

Pre tento ročník bola vybraná téma súťažných prác „*Bol som pri tom a nezostal/zostal som ticho.*“ Súťažiaci boli rozdelení do troch kategórií – v I. kategórii žiaci základných škôl 5. – 9. ročník a 8-ročných gymnázií z ročníkov priama – kvarta, v II. kategórii študenti gymnázií, stredných škôl a SOU a do III. kategórie sa mohli prihlásiť študenti vysokých škôl a všetci dospelí. I. a II. kategória mala písať rozprávanie, v III. kategórii prispievali autori poviedkami alebo reportážami. Súťaž je určená pre autorov, ktorí ešte nepublikovali. Svoje diela poslalo 56 autorov z rôznych kútov Slovenska, viacerí z nich sa do súťaže pravidelne zapájajú a prvé miesta najmä v III. kategórii majú stálych držiteľov. Z našej obce sa do súťaže zapojila Ľubica Danechová. Diplomy odovzdával starosta obce Podhorie Anton Chobot spolu s kultúrnou pracovníčkou Annou Horčičákovou.

Za porotu sa prítomným prihovarila PhDr. Marta Višňovská: „*Ďakujem všetkým, ktorí sa do súťaže zapojili.*

Ďakujem však i mnohým neznámym, ktorí neostali ľahostajní, ktorí neušli a zostali. Vopred ďakujem i tým, ktorí v prípade núdze pomôžu. Myslím si, že treba mať na pamäti slová Bruna Jasieňského: - Neboj sa nepriateľov — v najhoršom ťa môžu zabiť. Neboj sa priateľov — v najhoršom ťa môžu zradiť. Boj sa ľahostajných — oni nezabíjajú ani nezrádzajú— ale s ich mlčanlivým súhlasom sa deje jedno i druhé.“

Autori opisovali často ťažké a stresujúce chvíle v živote, v ktorých hrali kľúčovú postavu. Zachraňovali stromy v lese, susedu na medziposchodí či tehotnú ženu a jej deti od opitého manžela... Prvé miesto v I. kategórii v próze získal Martin Hodas zo ZŠ Lietavská Lúčka. V II. kategórii získala prvé miesto minuloročná víťazka Dominika Chrastová z Kysuckého Nového mesta so svojou prácou *Krycie meno Johny*. Sviežo písaný dojímavý príbeh stredoškolačky Evky a jej otca „Johnyho“, ktorého tak nazvali jej spolužiačky mysliac si, že je to bezdomovec. „*Ak použijem ich obľúbené slovo, tak je trápne súdiť ľudí, ktorých príbeh nepoznáme. Ja ho však poznám. Každý deň chodí mame naproti, keď má ísť z práce. Každý deň sa oblieka takmer rovnako, lebo oblečenie je v porovnaní s ostatným to najmenej, čo ho trápi. Každý deň sa sťažuje, že mu nie je dobre. Od doktora si zakaždým prináša nové lieky. Vďačná, že svojho otca vôbec mám, s ním idem domov. Tam, kde sa nemieša ohováranie s výsmechom, tam, kde vôbec nezáleží na výzore, ale iba na šťastí, tam kde sídli jedna z najdôležitejších hodnôt. Rodina.“*

Prvé miesto v III. kategórii má už tradičných výhercov – za prózu ho získal Ing. Jozef Páleník zo Svinnej a za poéziu sestra Mária Bonaventúra – Terézia Šmidová zo Žiliny.

Eva Vlčková, koordinátorka LS

DOM č.42

z Terchovej. Pravdepodobne bol potomkom zemianskeho rodu Meškovcov z Oravy.

Meškov dom bol postavený v 17. storočí. Bol najväčším murovaným domom, stál v strede dediny. Sídlil tu šoltýs - pán, dedičný richtár, ktorý podliehal hradnému panstvu, v obci mal popredné postavenie, bol vyberačom daní, poplatkov, kontroloval odpracovanie predpísaných prác a podobne. Dom mal klenbovú pivnicu a vstupnú klenbovú bránu do dvora. Dalo sa ňou vojsť s konským záprahom. Od barónskej rodiny Pongráczovcov ho odkúpil Meško, ktorý sa vrátil z Ameriky, ale pochádzal

V roku 1909 prebudovali bratia Michal Meško a Jozef Meško krov, strechu a komín, lebo starý bol z hľadiska požiarnej ochrany nevyhovujúci. V tridsiatych rokoch ho prestavali a klenbový vjazd do dvora zrušili. Dom mal narušenú statiku a v roku 2010 bol zbúraný.

Jozef Meško, ktorý dom kúpil, bol v Podhorí richtárom. Svedčí o tom jeho podpis v zápisnici obecnej rady z roku 1895, ktorá bola napísaná v maďarskom jazyku. Z vďačnosti, že sa tu mohol usadiť, postavil na svojom pozemku vyše starej zvonice kríž. Jeho potomkovia si spomínajú, že mal dlhé vlasy, zapletené do „okolic“ /do vrkôčikov/. Mal dvoch synov: Michala a Jozefa. Obaja bývali pod jednou strechou, ale každý mali svoj vlastný vchod.

Michal s manželkou Máriou mali syna Ondreja /1890/, ktorý ako šestnásťročný odišiel do Ameriky, dcéru Annu /1897/, ktorá sa vydala za Pavla Chobota, Máriu, ktorá bola prvou manželkou Vavrína Chobota a tretia dcéra sa vydala do Drábov, keď ovdovela, vydala sa druhý raz do Babkova, kde ju volali „Drábka“, a syna Jána, ktorý sa narodil po odchode svojho brata do Ameriky, takže sa nikdy nevideli. Michalov syn Ján /10.5.1906/ zostal bývať v rodičovskom dome a s manželkou Štefániou, rod. Tomáščík /8.8.1904/ pochádzajúcou z Lietavy, mali

syna Libora /1925/, dcéry Paulínu /1930/ a Máriu /1934/ a syna Františka /1941/. Ján Meško starší zomrel na následky zranení, ktoré utŕžil od nemeckých vojakov počas druhej sv. vojny v januári 1945. Libor /1925/ sa oženil s Kamilou, rodenou Ďurkovská z Lietavskej Svinnej. Postavili si dom na Hornom konci. Mali syna Milana /1947/, ktorý ostal slobodný, zomrel v roku 2007, syna Antona /1949/, ktorý sa oženil s Jozefínou Šestákovou zo Šebeš'anovej a majú štyri dcéry: Veroniku, Teréziu, Máriu a Helenu. Dcéra Anna /1952/ zostala slobodná, Ján /1954/ sa oženil a s manželkou Zuzanou bývali v Dolnom Kubíne, majú deti Janu, Jána, Róberta a Štefana. Blažena /1956/ sa vydala do Babkova za Vladimíra Pekarú, majú syna Martina a dcéru Eriku. Vladimír /1958/ s manželkou Emíliou, rodenou Obertovou zo Strečna majú syna Martina a dcéry Moniku a Žofiu. Najmladší syn Libor /1961/ sa priženil do Strečna, s manželkou Teréziou majú deti: Libora, Gabrielu, Radoslavu, Katarínu, Patrika, Dominika. Paulína /1930/ odišla do Čiech, mala jednu dcéru Zdenku. Mária /1934/ sa vydala za Valéra Barčiaka, mali syna Ľubomíra /1960/, ktorý s manželkou Alenou Trizuliakovou z Gbelian zostali bývať v rodičovskom dome a majú tri dcéry: Katarínu, Gabrielu a Lenku. Najmladší syn František /1941/ sa oženil s Annou Makukovou z Babkova a mali spolu syna Františka. Po smrti prvej manželky sa oženil druhý krát s Janou Brezániovou /1950/ z Lietavy a majú spolu troch synov: Jaroslava /1971/, Štefana /1972/ a Miroslava /1976/. Syn Jaroslav sa usadil v Škótsku a s manželkou Lynette majú deti Emmu a Adama.

Fotografie: Štefánia Mešková, Ján Meško st. /v baranici/ na svadbe Ernestíny Meškovej, Libor Meško, Paulína Mešková, Mária Mešková – Barčiaková, František Meško s manželkou na synovej svadbe v Škótsku.